

'Af en toe moet ik *kalle* met Joop hierboven'

Beeldhouwer Math Tillie uit Pey maakt momenteel een Mariabeeld voor de kapel op het kerkhof in Pey.

PEY
DOOR ANDRÉ LEBLANC

Op de laatste details na is het klaar, het Mariabeeld van Math Tillie (74) uit Pey. Het komt nu met name aan op de afwerking van het gezicht: de proporties ervan, de kin en de uitdrukking in de ogen. „Voor dat werk kon ik altijd terugvallen op Joop. Nu sta ik er alleen voor.”

Vormalig leraar timmeren Tillie was een van de eerste leerlingen van de onlangs overleden meesterbeeldhouwer Joop Utens uit Echt. Vanaf 1986 leerde hij in diens atelier op bedrijventerrein De Loop de kneepjes van het vak. In het begin een paar uur in de week, maar dat zijn er steeds meer geworden. „In dit beeld zitten inmiddels zeker driehonderd uren. Maar voor mij is het hobby, pure ontspanning”, relativert Tillie de geïnvesteerde uren.

Utens blijkt ook nog zijn steentje te hebben bijgedragen aan de totstandkoming van het Mariabeeld. Tillie: „Het kerkbestuur is bij mij uitgekomen omdat ik in het kerkkoor in Pey zit. Ik wist dat ze die kapel wilden restaureren en er een beeld in zetten. Toen ik benaderd werd, ben ik eerst naar Joop gegaan. Die zei meteen: 'doen!'.” Utens

Math Tillie werkt aan het Mariabeeld in het atelier van wijlen Joop Utens. foto Jan Paul Kuit

heeft het beeld grotendeels ontworpen en Tillie ook begeleid bij het verdere werk. Zo'n ontwerp is trouwens geen sinecure, zo blijkt. Mariabeelden in een galerij in Antwerpen stonden model voor het ontwerp. „Van alle Mariabeelden hebben we iets overgenomen. Vooral de houding is belangrijk.” Die houding is er een van uitnodiging. Maria strekt haar armen naar beneden en naar voren uit met de handpalmen naar de kijker gericht. Over die handen valt trouwens nog meer te vertellen. Bij het uitkappen van het ontwerp uit het gesteente, zogenoemd Portland uit de Engelse krijtrotsen, brak een van de

handen af. Tillie heeft daarop besloten beide handen apart te maken en ze naderhand aan het beeld te bevestigen. „Je kunt die naad nu nog zien”, verontschuldigt Tillie zich. „Maar dat wordt straks helemaal weggewerkt.” Over zes weken moet het beeld helemaal klaar zijn. Dan wordt het geplaatst in de kapel op het kerkhof naast de kerk in Pey. De restauratie van die kapel, waar vrijwilligers van de parochie belangeloos vele uren aan gespendeerd hebben, nadert haar voltooiing. De kapel werd vroeger dienst als lijkenhuisje, en daarna als verredeld materiaalok. Bedoeling is dat het dadelijk een gewijde ruimte is, waar pa-

rochianen met hun zorgen en vragen bij Maria terecht kunnen. De plechtigheid van de inzegening van beeld en kapel zal ergens in mei plaatsvinden.

Voor dat het zover is, wacht Tillie het laatste en moeijlijkste klusje: de afwerking. „Ik moet me oppoppen om er weer aan te beginnen. Even *kalle* met Joop hierboven.” Voor de foto houdt Tillie hamer en beitel tegen het stenen beeld, maar voordat hij er echt mee begint, moet hij eerst inspiratie hebben. „Joop zei altijd: 'Steenhouwer kan iedereen worden, maar om een beeld te maken moet je kunstenaar zijn.’”